

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการขอรับและออกใบรับรองมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง

พ.ศ. ๒๕๖๕

เพื่อให้การรับรองมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง เป็นไปตามหลักวิชาการ มีมาตรฐาน และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อธิบดีกรมปศุสัตว์ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการขอรับและออกใบรับรองมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการขอรับและออกใบรับรองมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ไก่ไข่” (layer) หมายถึง ไก่ที่มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Gallus gallus domesticus* สายพันธุ์ที่ให้ไข่สม่ำเสมอเพื่อการบริโภค ครอบคลุมทั้งไก่รุ่น และไก่ระยะไข่

“ไก่รุ่น” (pullet) หมายถึง ไก่ไข่ในช่วงอายุก่อนให้ไข่

“ไก่ระยะไข่” (laying hen) หมายถึง ไก่ไข่ที่อยู่ในช่วงอายุที่เหมาะสมในการผลิตไข่จนถึงระยะปลดระวาง ทั้งนี้ ขึ้นกับสายพันธุ์

“สถานประกอบการ” หมายถึง สถานประกอบการฟาร์มไก่ไข่

“คอนสำหรับไก่ไข่” หมายถึง ราวเกาะ คอนเกาะ หรือที่ที่ไก่ไข่สามารถเกาะอาศัยอย่างมั่นคง ด้วยตีนทั้ง ๒ ข้างได้ โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อไก่ไข่

“ผู้ตรวจประเมิน” (Auditor) หมายความว่า เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจประเมินมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง โดยมีคุณสมบัติตามระเบียบนี้

“คณะผู้ตรวจประเมิน” (Audit Team) หมายความว่า คณะผู้ตรวจประเมินมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง

“คณะกรรมการรับรอง” (Certification Committee) หมายความว่า คณะกรรมการรับรองมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง

“ผู้เชี่ยวชาญ” (Technical Expert) หมายความว่า บุคคลผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
ที่เป็นผู้ให้ความรู้แก่คณะผู้ตรวจประเมิน

“ผู้สังเกตการณ์” (Observer) หมายความว่า บุคคลผู้ติดตามคณะผู้ตรวจประเมิน แต่ไม่ได้
ดำเนินการตรวจประเมิน

“เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้าง ที่สังกัด
ส่วนมาตรฐานการปศุสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์เขต หรือกลุ่มพัฒนาคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์
จังหวัด

“สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ” ให้หมายความรวมถึงสำนักงานปศุสัตว์พื้นที่ ๑ ถึง ๑๔ ด้วย

“สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด” ให้หมายความรวมถึง สำนักงานปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานครด้วย

“การตรวจประเมิน” (Audit) หมายความว่า การตรวจประเมินมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่
แบบไม่ใช้กรง เพื่อประเมินและตรวจสอบเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดท้ายระเบียบนี้

“การรับรอง” (Certification) หมายความว่า การรับรองมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง

“ให้การรับรอง” (Granting Certification) หมายความว่า การให้การรับรองมาตรฐาน
ฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง แก่ผู้ประกอบการที่ยื่นขอการรับรอง

“คงไว้ซึ่งการรับรอง” (Maintaining Certification) หมายความว่า การคงไว้ซึ่งการรับรอง
มาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรงแก่ผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง และยังอยู่ระหว่างอายุการรับรอง

“ต่ออายุใบรับรอง” (Recertification) หมายความว่า การต่ออายุการรับรองมาตรฐาน
ฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรงแก่ผู้ประกอบการที่ยื่นขอต่ออายุการรับรอง

“พักใช้การรับรอง” (Suspending Certification) หมายความว่า การพักใช้การรับรอง
มาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง

“เพิกถอนการรับรอง” (Withdrawing Certification) หมายความว่า การเพิกถอน
การรับรองมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง

“ยกเลิกการรับรอง” (Cancelling Certification) หมายความว่า การยกเลิกการรับรอง
มาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง

“ผู้ประกอบการ” (Entrepreneur) หมายความว่า เจ้าของสถานประกอบการ หรือผู้จัดการ
สถานประกอบการ หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสถานประกอบการ ที่ยื่นขอการรับรอง
มาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง

“แบบฟอร์ม” (Form) หมายความว่า แบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องกับการขอรับรอง การตรวจประเมิน
และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจประเมินและการรับรอง

“ข้อกำหนด” (Criteria) หมายความว่า ข้อความที่ระบุในหลักเกณฑ์การตรวจประเมินมาตรฐาน
ฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง

“ใบรับรอง” (Certificate) หมายความว่า ใบรับรองมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง
ที่สำนักงานปศุสัตว์เขตออกให้แก่ผู้ประกอบการ

“ใบแทน” (Replacement of Certification) หมายความว่า ใบแทนใบรับรอง ซึ่งออก
โดยสำนักงานปศุสัตว์เขต ในกรณีผู้ประกอบการมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรงมีความประสงค์
ขอใบรับรองใหม่ เนื่องจากใบรับรองฉบับเดิมชำรุดหรือสูญหาย

ข้อ ๕ ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ
คำสั่ง คู่มือ และกำหนดแนวทางปฏิบัติ รวมทั้งอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการ เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การรับรอง

ส่วนที่ ๑

การขอรับการรับรอง

ข้อ ๖ ผู้ประกอบการที่มีความประสงค์ขอรับการรับรองต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการมีการปรับปรุงมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง ให้เป็นไปตามข้อกำหนด
ท้ายระเบียบนี้

(๒) มีการควบคุมดูแลการใช้ยา เวชภัณฑ์ วัคซีน ภายในระบบมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง
โดยสัตวแพทย์ที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งจากสัตวแพทย์สภา

(๓) ผู้ประกอบการที่มีความประสงค์ขอรับการรับรองมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง
ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ สำหรับฟาร์มไก่ไข่ด้วย

(๔) ไม่เป็นผู้ถูกเพิกถอนการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับฟาร์มไก่ไข่
หรือการรับรองมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง เว้นแต่เคยถูกเพิกถอนการรับรองมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี

ข้อ ๗ ผู้ประกอบการที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๖ ให้ยื่นแบบฟอร์มและหลักฐานต่อสำนักงาน
ปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ณ ท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

ข้อ ๘ เมื่อสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ได้รับแบบฟอร์มและ
หลักฐานแล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบฟอร์มและหลักฐานเบื้องต้น และให้สำนักงาน
ปศุสัตว์จังหวัดรวบรวมแบบฟอร์มและหลักฐานจากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอส่งให้คณะผู้ตรวจประเมิน
ดำเนินการตรวจประเมิน และปฏิบัติตามข้อ ๑๒ ถึงข้อ ๑๔

ส่วนที่ ๒

ผู้ตรวจประเมิน และคณะผู้ตรวจประเมิน

ข้อ ๙ ผู้ตรวจประเมิน ต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ ที่ปฏิบัติงานในสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ตรวจประเมินการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี ด้านปศุสัตว์ หรือผู้ตรวจรับรองมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์ จากกรมปศุสัตว์

ข้อ ๑๐ คณะผู้ตรวจประเมิน ประกอบด้วย หัวหน้าคณะผู้ตรวจประเมินและผู้ตรวจประเมิน โดยให้หัวหน้ากลุ่มพัฒนาคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ เป็นหัวหน้าคณะผู้ตรวจประเมิน ซึ่งในการตรวจประเมินจะต้องมีบุคคลที่ทำหน้าที่ตรวจประเมินอย่างน้อย ๒ คน และจะต้องมีผู้ตรวจประเมินที่เป็น นายสัตวแพทย์ อย่างน้อย ๑ คน และในการตรวจประเมินจะเชิญผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้สังเกตการณ์ เข้าร่วมคณะผู้ตรวจประเมินด้วยก็ได้

ข้อ ๑๑ คณะผู้ตรวจประเมิน มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการตรวจประเมิน ตรวจสอบและสอบสวน

(๒) ดำเนินการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดท้ายระเบียบนี้

(๓) ดำเนินการเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจประเมินตามทื่อธิบดีกรมปศุสัตว์สั่งการ

ข้อ ๑๒ รูปแบบการตรวจประเมิน มี ๕ รูปแบบ ดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจรับรองใหม่ (Initial Audit) เป็นการตรวจประเมินเพื่อให้การรับรองครั้งแรก โดยการตรวจประเมินจะตรวจอย่างละเอียดในทุกข้อกำหนด

(๒) การตรวจติดตามผลการแก้ไข (Follow - up Audit) เป็นการตรวจประเมินเพื่อติดตามผลการแก้ไขข้อบกพร่องจากการตรวจประเมินครั้งก่อน

(๓) การตรวจติดตาม (Surveillance Audit) เป็นการตรวจประเมินสถานประกอบการ ที่ได้รับการรับรอง เพื่อติดตามผลการรักษาระบบที่ได้รับการรับรอง การตรวจประเภทนี้สามารถเลือกตรวจ ในบางข้อกำหนด เพื่อบ่งชี้ภาพรวมของการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ การตรวจติดตามทุกครั้งรวมกันในรอบ การรับรอง ๓ ปี จะต้องตรวจประเมินให้ครบทุกข้อกำหนด

(๔) การตรวจต่ออายุ (Recertification Audit) เป็นการตรวจประเมินเพื่อต่ออายุการรับรอง โดยการตรวจประเมินจะตรวจทุกข้อกำหนด ซึ่งจะดำเนินการตรวจประเมินก่อนใบรับรองหมดอายุ

(๕) การตรวจกรณีพิเศษ (Special Audit) เป็นการตรวจสถานประกอบการที่ได้รับการ รับรองซึ่งมีปัญหา มีการร้องเรียน มีการโอนกิจการ หรืออื่น ๆ การตรวจรูปแบบนี้อาจไม่แจ้งให้ ผู้ประกอบการทราบล่วงหน้า

เหตุที่จะดำเนินการตรวจกรณีพิเศษได้ มีดังต่อไปนี้

(ก) มีเหตุอันควรสงสัยว่าสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมีประสิทธิภาพลดลง เช่น พบสารตกค้างเกินเกณฑ์ที่กำหนดหรือสวัสดิภาพของไก่ไข่ในฟาร์มไม่ดี

(ข) เมื่อมีข้อร้องเรียนหรือข้อมูลว่าผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองตามข้อ ๑๔

(ค) ผลการพิจารณาจากคณะกรรมการรับรองให้ตรวจประเมินเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้

(ง) มีการโอนกิจการ หรือมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในระบบการผลิต

(จ) กรณีอื่น ๆ ตามที่กรมปศุสัตว์มอบหมายให้ดำเนินการ

ข้อ ๑๓ หลังจากตรวจประเมินแล้วเสร็จ ให้คณะผู้ตรวจประเมินพิจารณาผลการตรวจประเมินเบื้องต้น จัดทำรายงานผลการตรวจประเมิน แจ้งผลการตรวจประเมินให้ผู้ประกอบการทราบ

ข้อ ๑๔ ให้คณะผู้ตรวจประเมิน เสนอรายงานผลการตรวจประเมินตามข้อ ๑๓ พร้อมเอกสารให้คณะกรรมการรับรองพิจารณา

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรับรอง

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการรับรอง ประกอบด้วย ปศุสัตว์เขต เป็นประธาน เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ที่ปฏิบัติงานในสำนักงานปศุสัตว์เขต เป็นกรรมการ และให้เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ที่ปฏิบัติงานในส่วนมาตรฐานการปศุสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์เขต เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยกรรมการและเลขานุการดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นทะเบียนกรรมการรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์จากกรมปศุสัตว์ ทั้งนี้ คณะกรรมการรับรองจะต้องมีกรรมการที่เป็นนายสัตวแพทย์ อย่างน้อย ๒ คน

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการรับรอง มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาให้การรับรอง คงไว้ซึ่งการรับรอง ต่ออายุการรับรอง พักใช้การรับรอง เพิกถอนการรับรอง และยกเลิกการรับรอง

(๒) ดำเนินการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดท้ายระเบียบนี้

(๓) ดำเนินการเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรองตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์สั่งการ

ส่วนที่ ๔

การออกใบรับรอง

ข้อ ๑๗ เมื่อคณะกรรมการรับรองได้รับรายงานผลการตรวจประเมินจากคณะผู้ตรวจประเมินแล้ว ให้คณะกรรมการรับรองดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาให้การรับรอง คงไว้ซึ่งการรับรอง ต่ออายุการรับรอง พักใช้การรับรอง เพิกถอนการรับรอง และยกเลิกการรับรอง แล้วแต่กรณี โดยในการประชุมต้องมีกรรมการรับรองเข้าร่วมประชุมจำนวนอย่างน้อย ๓ คน กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณาต้องงดออกเสียงและไม่แสดงความคิดเห็นใด ๆ ในเรื่องที่พิจารณานั้น

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่คณะกรรมการรับรองพิจารณาแล้วเห็นควรให้การรับรอง หรือต่ออายุการรับรอง ให้กรรมการรับรองแจ้งสำนักงานปศุสัตว์เขตออกใบรับรองให้แก่ผู้ประกอบการต่อไป

ส่วนที่ ๕

เงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง

ข้อ ๑๙ ผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) รักษาไว้ซึ่งระบบมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรงตลอดเวลาที่ได้รับการรับรอง

(๒) อ้างถึงการรับรองเฉพาะในขอบข่ายที่ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์เท่านั้น

(๓) ต้องไม่นำใบรับรองไปใช้ในทางที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อกรมปศุสัตว์

(๔) ยุติการใช้สิ่งพิมพ์ สื่อโฆษณาที่มีการอ้างถึงการได้รับการรับรองนั้นทั้งหมด เมื่อมีการพักใช้

การรับรอง เพิกถอนการรับรอง หรือยกเลิกการรับรองไม่ว่าด้วยสาเหตุใด

(๕) ให้ความร่วมมือแก่ผู้ตรวจประเมินและเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ ในการตรวจประเมินทุกครั้ง ยินยอมให้ผู้ตรวจประเมินและเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ เข้าตรวจสอบในพื้นที่สถานประกอบการทั้งหมด ที่ถือครองทั้งพื้นที่ของตนเอง พื้นที่เช่า และพื้นที่ให้เช่า ตลอดจนสถานที่เก็บเครื่องมือ สถานที่เก็บปัจจัยการผลิต และยินยอมให้มีการสุ่มตัวอย่าง เช่น อาหารสัตว์ น้ำ ไข่ สิ่งปฏุง เป็นต้น ไปตรวจวิเคราะห์แล้วแต่กรณี

(๖) ส่งมอบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรองที่เป็นปัจจุบันให้แก่ผู้ตรวจประเมินและเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์เมื่อได้รับการร้องขอ

(๗) หากประสงค์จะขอต่ออายุการรับรอง ให้ยื่นแบบฟอร์มคำขอรับรองและหลักฐานประกอบการยื่นคำขอต่อสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดล่วงหน้าก่อนใบรับรองหมดอายุอย่างน้อย ๕ เดือน แต่ไม่เกิน ๖ เดือน

(๘) หากประสงค์จะขอยกเลิกการรับรอง ให้ผู้ประกอบการหรือผู้แทนแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมแนบใบรับรองคืนให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่แจ้งความประสงค์ขอยกเลิกการรับรอง

(๙) หากมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในระบบการผลิต หรือพื้นที่การเลี้ยงสัตว์ที่ได้รับการรับรอง หรือมีการพักการเลี้ยงสัตว์ชั่วคราว หรือมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในระบบการผลิตอื่น ๆ ให้แจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบโดยทันที

(๑๐) หากมีการโอนกิจการ ให้ผู้ประกอบการที่รับโอนกิจการแจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบเป็นลายลักษณ์อักษร คณะผู้ตรวจประเมินจะดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ประกอบการที่รับโอนกิจการ และนัดหมายตรวจประเมินกรณีพิเศษ ณ สถานประกอบการ เพื่อเป็นการยืนยันว่ายังคงรักษาไว้ซึ่งระบบการเลี้ยงสัตว์ที่ได้รับการรับรอง และเพื่อให้คณะกรรมการรับรองพิจารณาการรับรอง ในกรณีที่พบข้อบกพร่องให้ผู้ประกอบการที่รับโอนกิจการดำเนินการแก้ไขให้สอดคล้องกับข้อกำหนดท้ายระเบียบนี้

(๑๑) การย้ายสถานที่ตั้งสถานประกอบการ ให้แจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบ เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อยกเลิกการรับรอง พร้อมแนบใบรับรองคืนให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

(๑๒) กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อสถานประกอบการ แต่ยังคงสถานที่ตั้งเดิม ให้แจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมหลักฐานการเปลี่ยนแปลง สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด จะเสนอสำนักงานปศุสัตว์เขตเพื่อออกใบรับรองฉบับใหม่ โดยมีอายุเท่ากับฉบับเดิมที่เหลืออยู่ ทั้งนี้ ต้องส่งคืนใบรับรองฉบับเดิม ภายใน ๗ วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับใบรับรองฉบับใหม่มายังสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

(๑๓) กรณีใบรับรองชำรุดหรือสูญหายให้นำใบรับรองที่ชำรุดหรือเอกสารหลักฐานการแจ้งความ เอกสารสูญหายแล้วแต่กรณี มายังสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด และสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดส่งให้สำนักงานปศุสัตว์เขตพิจารณาออกใบแทน โดยใบแทนจะมีอายุเท่าใบรับรองฉบับเดิมที่เหลืออยู่

ทั้งนี้ หากผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ถือว่าเป็นผลกระทบร้ายแรงต่อการรับรอง

หมวด ๒

ใบรับรอง และการต่ออายุใบรับรอง

ข้อ ๒๐ ใบรับรองให้มีอายุ ๓ ปี นับแต่วันที่ออกใบรับรอง

ข้อ ๒๑ ผู้ประกอบการที่มีความประสงค์จะขอต่ออายุการรับรองให้ยื่นแบบฟอร์มและหลักฐานต่อสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ณ ที่ตั้งที่สถานประกอบการตั้งอยู่ ก่อนใบรับรองฉบับเดิมหมดอายุอย่างน้อย ๕ เดือน แต่ไม่เกิน ๖ เดือน

ข้อ ๒๒ เมื่อสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ได้รับแบบฟอร์มและหลักฐานแล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบฟอร์มและหลักฐานเบื้องต้น และส่งเอกสารทั้งหมดให้คณะผู้ตรวจประเมินดำเนินการตรวจประเมิน และปฏิบัติตามข้อ ๑๒ ถึงข้อ ๑๔

ข้อ ๒๓ กรณีคณะกรรมการรับรองมีผลการพิจารณาให้การรับรองก่อนใบรับรองหมดอายุ ให้ถือว่าวันที่ต่ออายุใบรับรองมีผลต่อเนื่องจากใบรับรองฉบับเดิม

ข้อ ๒๔ กรณีคณะกรรมการรับรองมีผลการพิจารณาให้การรับรองหลังใบรับรองหมดอายุ ให้ถือว่าวันที่ต่ออายุใบรับรองมีผลนับแต่วันที่คณะกรรมการรับรองพิจารณาการรับรองแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๕ กรณีผู้ประกอบการไม่สามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดและใบรับรองหมดอายุ ให้ผู้ประกอบการหยุดการใช้หรืออ้างอิงใบรับรอง และให้สิ้นสุดกระบวนการตรวจประเมินเพื่อต่ออายุการรับรอง และให้เปลี่ยนเป็นการตรวจรับรองใหม่

หมวด ๓

การตรวจติดตาม

ข้อ ๒๖ คณะผู้ตรวจประเมินจะตรวจติดตามสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองทุก ๑๐ - ๑๒ เดือน นับแต่วันที่ออกใบรับรอง และให้คณะผู้ตรวจประเมินปฏิบัติตามข้อ ๑๒ ถึงข้อ ๑๔

หมวด ๔

การเปลี่ยนแปลงระบบการผลิต และการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดหรือขั้นตอนการรับรอง

ข้อ ๒๗ ผู้ประกอบการที่มีความประสงค์จะขอเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในระบบการผลิต หรือพื้นที่การเลี้ยงสัตว์ที่ได้รับการรับรอง หรือมีการพักการเลี้ยงสัตว์ชั่วคราว หรือมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในระบบการผลิตอื่น ๆ ให้ยื่นแบบฟอร์มและหลักฐานต่อสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ณ ท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

เมื่อสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ได้รับแบบฟอร์มและหลักฐานแล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบฟอร์มและหลักฐานเบื้องต้น และให้รวบรวมแบบฟอร์มและหลักฐานส่งให้คณะผู้ตรวจประเมิน

เมื่อคณะผู้ตรวจประเมินได้รับแจ้งจากสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด หรือได้รับทราบข้อมูลของสถานประกอบการที่ได้รับรองแล้วว่ามีเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในระบบการผลิต คณะผู้ตรวจประเมินต้องดำเนินการตรวจกรณีพิเศษ ณ สถานประกอบการ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับหนังสือขอเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในระบบการผลิตจากผู้ประกอบการ หรือนับแต่คณะผู้ตรวจประเมินตรวจพบหรือรับทราบเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในระบบการผลิต และให้คณะผู้ตรวจประเมินแจ้งให้คณะกรรมการรับรองทราบ เพื่อดำเนินการพิจารณาการรับรองตามการเปลี่ยนแปลง ในกรณีที่พบข้อบกพร่องให้ผู้ประกอบการดำเนินการแก้ไขให้สอดคล้องกับข้อกำหนดท้ายระเบียบนี้ ทั้งนี้ การตัดสินใจของคณะกรรมการรับรองให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๒๘ กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดหรือขั้นตอนการรับรอง ให้กรมปศุสัตว์แจ้งผู้ประกอบการทราบล่วงหน้า เพื่อปรับปรุงระบบให้สอดคล้องภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้คณะผู้ตรวจประเมินดำเนินการตามข้อกำหนดหรือขั้นตอนการรับรองที่เปลี่ยนแปลงใหม่ หากพบว่าผู้ประกอบการสามารถแก้ไขปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้คงไว้ซึ่งการรับรองหรือได้รับการต่ออายุการรับรอง

หมวด ๕

การยกเลิกการรับรอง

ข้อ ๒๙ ผู้ประกอบการที่เข้าข่ายลักษณะดังต่อไปนี้ คณะผู้ตรวจประเมินสามารถเสนอ คณะกรรมการรับรองเพื่อทำการยกเลิกการรับรอง

(๑) ผู้ประกอบการเลิกประกอบกิจการที่ได้รับการรับรอง

(๒) ผู้ประกอบการตายและไม่มีผู้รับโอนกิจการที่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบการ ที่ได้ขอรับการรับรอง

(๓) ผู้ประกอบการย้ายสถานที่ตั้งสถานประกอบการ

(๔) ผู้ประกอบการแจ้งขอยกเลิกการรับรองเป็นลายลักษณ์อักษร

(๕) ผู้ประกอบการมีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในระบบการผลิต ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การเลี้ยงสัตว์ที่อยู่ภายใต้การรับรองของระเบียบนี้

(๖) มีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดหรือขั้นตอนการรับรอง และผู้ประกอบการไม่สามารถปฏิบัติตาม ข้อกำหนดหรือขั้นตอนการรับรองที่เปลี่ยนแปลงใหม่ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๗) ใบรับรองสิ้นสภาพกรณีผู้ประกอบการไม่ดำเนินการยื่นต่ออายุใบรับรอง

ข้อ ๓๐ เมื่อปรากฏเหตุตามข้อ ๒๙ (๓) (๔) ให้ผู้ประกอบการที่ย้ายสถานที่ตั้ง สถานประกอบการ หรือผู้ประกอบการที่ประสงค์จะขอยกเลิกการรับรองหรือผู้แทน แจ้งเป็น ลายลักษณ์อักษรพร้อมแนบใบรับรองคืนให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด

ข้อ ๓๑ เมื่อปรากฏเหตุตามข้อ ๒๙ (๕) ให้คณะผู้ตรวจประเมินสรุปข้อเท็จจริงและรวบรวม หลักฐานที่แสดงถึงการส่งผลกระทบต่อ การเลี้ยงสัตว์ที่อยู่ภายใต้การรับรองของระเบียบนี้ เพื่อเสนอ คณะกรรมการรับรองพิจารณายกเลิกการรับรอง และเมื่อคณะกรรมการรับรองพิจารณายกเลิกการรับรอง ให้จัดทำหนังสือแจ้งไปยังผู้ประกอบการทราบยกเลิกการรับรอง

ข้อ ๓๒ ให้ใบรับรองมีผลสิ้นสุดลง ในกรณีดังนี้

(๑) ตามข้อ ๒๙ (๑) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ทราบว่าผู้ประกอบการ เลิกประกอบกิจการ

(๒) ตามข้อ ๒๙ (๒) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันตายของผู้ประกอบการ

(๓) ตามข้อ ๒๙ (๓) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันที่ผู้ประกอบการย้ายสถานที่ตั้งสถานประกอบการ

(๔) ตามข้อ ๒๙ (๔) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันที่ผู้ประกอบการยื่นขอยกเลิกการรับรองเป็น ลายลักษณ์อักษรต่อเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์

(๕) ตามข้อ ๒๙ (๕) (๖) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันที่คณะกรรมการรับรอง มีมติพิจารณา ยกเลิกการรับรอง

(๖) ตามข้อ ๒๙ (๗) ให้มีผลสิ้นสุดนับแต่วันที่ใบรับรองหมดอายุ

ทั้งนี้ ในกรณีข้อ ๓๒ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) แล้วแต่กรณี ให้ผู้ตรวจประเมิน สรุปข้อมูลและรายงานคณะกรรมการรับรองเพื่อทราบ

หมวด ๖
การพักใช้การรับรอง

ข้อ ๓๓ เมื่อคณะผู้ตรวจประเมินหรือเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ตรวจพบหรือรับทราบเหตุที่อาจพักใช้การรับรองอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่จัดส่งแนวทางการแก้ไขข้อบกพร่อง และคณะผู้ตรวจประเมินได้แจ้งเตือนให้จัดส่งแนวทางการแก้ไขข้อบกพร่องตามระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่เป็นการตรวจต่ออายุการรับรองหรือการตรวจกรณีพิเศษ

(๒) พันระยะเวลาที่ให้ผู้ประกอบการดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่อง ในกรณีที่เป็นการตรวจต่ออายุการรับรองหรือการตรวจกรณีพิเศษ

(๓) พบสารตกค้างเกินเกณฑ์ที่กำหนดในกรณีที่มีการสุ่มตรวจ ซึ่งมีสาเหตุมาจากผู้ประกอบการ

(๔) ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้รับการรับรองตามข้อ ๑๙ (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๔ ให้คณะผู้ตรวจประเมินหรือเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ รวบรวมหลักฐานและเอกสาร หรือมีหนังสือเรียกผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ ชี้แจง หรือส่งเอกสารหลักฐานที่พิสูจน์ได้ว่าเป็นไปตามข้อ ๓๓ เสนอให้คณะกรรมการรับรองพิจารณาพักใช้การรับรอง

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่คณะกรรมการรับรองมีผลการพิจารณาให้พักใช้การรับรอง ให้คณะกรรมการรับรองนำผลการพิจารณานั้น แจ้งสำนักงานปศุสัตว์เขตให้ดำเนินการตามผลการพิจารณาจากคณะกรรมการรับรอง และแจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดรับทราบ

ข้อ ๓๖ สำนักงานปศุสัตว์เขตจัดทำหนังสือแจ้งผู้ประกอบการทราบว่าถูกพักใช้การรับรอง และให้ผู้ประกอบการหยุดการอ้างถึงการได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์นับแต่วันที่ทราบคำสั่งพักใช้การรับรอง ทั้งนี้ การพักใช้การรับรองมีระยะเวลาไม่เกิน ๑๘๐ วัน

ข้อ ๓๗ ให้คณะผู้ตรวจประเมินตรวจติดตามผลการแก้ไขข้อบกพร่องอีกครั้งก่อนครบระยะเวลาพักใช้การรับรอง ถ้าผู้ประกอบการสามารถแก้ไขข้อบกพร่องได้อย่างมีประสิทธิภาพให้เสนอคณะกรรมการรับรองเพื่อพิจารณาให้การรับรองต่อไป แต่ถ้าไปรับรองหมดอายุให้ยื่นขอการรับรองใหม่

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่ผู้ประกอบการถูกพักใช้การรับรอง ๒ ครั้ง ภายในระยะเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่ได้รับการรับรองหรือต่ออายุการรับรอง และผู้ประกอบการไม่สามารถแก้ไขเหตุแห่งการพักใช้การรับรองครั้งที่ ๒ ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้คณะกรรมการรับรองดำเนินการเพิกถอนการรับรองของผู้ประกอบการต่อไป

หมวด ๗

การเพิกถอนการรับรอง

ข้อ ๓๙ เมื่อคณะผู้ตรวจประเมินหรือเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ตรวจพบหรือรับทราบเหตุที่อาจเพิกถอนการรับรองอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้รับการรับรองตามข้อ ๑๙ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) แล้วแต่กรณี

(๒) ผู้ประกอบการปลอมแปลงเอกสารหลักฐาน ใบรับรอง หรือมีการแก้ไขใบรับรอง

(๓) มีการใช้สารต้องห้ามในสถานประกอบการหรือตรวจพบในผลผลิต

(๔) ถูกเพิกถอนการรับรองตามข้อ ๓๘

ข้อ ๔๐ ให้คณะผู้ตรวจประเมินหรือเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ รวบรวมหลักฐานและเอกสาร หรือมีหนังสือเรียกผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ ชี้แจง หรือส่งเอกสารหลักฐานที่พิสูจน์ได้ว่าเป็นไปตามข้อ ๓๙ เสนอให้คณะกรรมการรับรองพิจารณาเพิกถอนการรับรอง

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่คณะกรรมการรับรองพิจารณาให้เพิกถอนการรับรอง ให้แจ้งสำนักงานปศุสัตว์เขต ดำเนินการตามผลการพิจารณา และแจ้งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทราบ

ข้อ ๔๒ สำนักงานปศุสัตว์เขตจัดทำหนังสือแจ้งการเพิกถอนการรับรองให้ผู้ประกอบการทราบ และให้ผู้ประกอบการหยุดการอ้างถึงการได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์ ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบการ ส่งใบรับรองคืนให้สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการรับรองลงนาม ในคำสั่งเพิกถอนการรับรอง

ข้อ ๔๓ ผู้ที่ถูกเพิกถอนการรับรอง จะไม่ได้รับการพิจารณาการรับรองเป็นเวลา ๓ ปี

หมวด ๘

การกล่าวอ้างและการแสดงเครื่องหมาย

ข้อ ๔๔ ผลผลิตต้องผ่านการรับรองจากมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรงเท่านั้น

ข้อ ๔๕ อธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นผู้พิจารณาและดำเนินการการออกเครื่องหมายรับรองมาตรฐาน ฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง ซึ่งผู้ประกอบการสามารถกล่าวอ้างหรือแสดงเครื่องหมายเกี่ยวข้องกับการรับรองมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรงเฉพาะในขอบข่ายที่ได้รับอนุญาตจากกรมปศุสัตว์

ข้อ ๔๖ ต้องไม่นำใบรับรองไปใช้ในทางที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อกรมปศุสัตว์

ข้อ ๔๗ ยุติการใช้สิ่งพิมพ์ สื่อโฆษณาที่มีการอ้างถึงการได้รับรองนั้นทั้งหมด เมื่อมีการพักใช้ การรับรอง เพิกถอนการรับรอง หรือยกเลิกการรับรอง ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใด

หมวด ๙
การอุทธรณ์

ข้อ ๔๘ ผู้ประกอบการที่ถูกพักใช้การรับรองหรือเพิกถอนการรับรอง มีสิทธิอุทธรณ์ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่ออธิบดีกรมปศุสัตว์ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบการพักใช้การรับรองหรือเพิกถอนการรับรอง และให้คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นที่สุด

หมวด ๑๐
การจัดทำและเก็บข้อมูล

ข้อ ๔๙ ให้สำนักงานปศุสัตว์เขตแจ้งข้อมูลผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรอง คงไว้ซึ่งการรับรอง ต่ออายุการรับรอง พักใช้การรับรอง เพิกถอนการรับรอง ยกเลิกการรับรอง หรือมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลใด ๆ ให้สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์เก็บข้อมูลตามรูปแบบที่สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์กำหนด

หมวด ๑๑
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๐ ไบรรับรองที่ออกตามระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการขอรับและออกไบรรับรองมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้ถือว่าเป็นไบรรับรองตามระเบียบนี้ และให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าไบรรับรองนั้นสิ้นอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕
สรวิศ ธานีโต
อธิบดีกรมปศุสัตว์

ข้อกำหนดมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง (Cage free)

รายการ	ข้อกำหนดมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง (Cage free)
๑. องค์ประกอบฟาร์ม	
๑.๑ สถานที่ตั้ง	๑.๑.๑ ตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เสี่ยงจากการปนเปื้อนของอันตรายทางกายภาพ เคมี และชีวภาพ หรือมีมาตรการป้องกันที่เหมาะสม
๑.๒ ฟังฟาร์ม	<p>๑.๒.๑ พื้นที่ฟาร์มมีขนาดเพียงพอเหมาะสมในการเลี้ยงสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพสัตว์และสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑.๒.๒ มีการวางผังฟาร์มที่เอื้อต่อการปฏิบัติอย่างถูกสุขลักษณะและสุขอนามัยสัตว์ และแยกพื้นที่ปฏิบัติงานเป็นสัดส่วน เช่น พื้นที่เลี้ยงสัตว์ สถานที่รวบรวมไข่ โรงเก็บอาหารสัตว์ โรงเก็บอุปกรณ์ พื้นที่ทำลายซากสัตว์ อาคารสำนักงาน</p> <p>๑.๒.๓ มีรั้วหรือแนวกันรอบบริเวณพื้นที่เลี้ยงสัตว์</p> <p>๑.๒.๔ บริเวณหรือสถานที่รวบรวมไข่ก่อนเคลื่อนย้ายออกนอกฟาร์ม</p>
๑.๓ โรงเรือน และ อุปกรณ์	<p>๑.๓.๑ มีการวางผังที่แสดงตำแหน่งอุปกรณ์ซึ่งเอื้อต่อการเลี้ยงไก่ไข่ อุปกรณ์ให้อาหาร อุปกรณ์ให้น้ำ คอนสำหรับไก่ไข่ และรังไข่</p> <p>๑.๓.๒ มีพื้นที่เลี้ยงปล่อยอิสระเพียงพอในการเลี้ยงไก่ไข่โดยคำนึงถึงหลักสวัสดิภาพไก่ไข่ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไก่รุ่น ให้มีความหนาแน่นในการเลี้ยงไม่เกิน ๒๘ ตัว ต่อตารางเมตร - ไก่ระยะไข่ ให้มีความหนาแน่นในการเลี้ยงไม่เกิน ๙ ตัว ต่อตารางเมตร - กรณีการเลี้ยงบนพื้นที่ต่างระดับ กำหนดให้มีพื้นที่ต่างระดับรวมพื้นโรงเรือน ไม่เกิน ๔ ชั้น <p>๑.๓.๓ โรงเรือนมีความแข็งแรง ถูกสุขลักษณะ ระบายอากาศได้ดี ง่ายต่อการบำรุงรักษาทำความสะอาดและฆ่าเชื้อ รวมทั้งมีลักษณะที่เหมาะสมต่อการวางไข่ และการเก็บไข่ไก่ สามารถป้องกันสัตว์ปีกอื่นไม่ให้เข้าโรงเรือนได้</p> <p>๑.๓.๔ สภาพแวดล้อมของโรงเรือนมีความเหมาะสมต่อสวัสดิภาพของไก่ไข่ ได้แก่ การหมุนเวียนอากาศ อุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ ตามที่กำหนดในคู่มือการจัดการฟาร์ม ควบคุมปริมาณแก๊ส (ตรวจวัดที่ระดับหัวไก่ไข่) โดยมีปริมาณแก๊สแอมโมเนีย ในโรงเรือน ไม่เกิน ๒๐ พีพีเอ็ม และมีปริมาณแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ ไม่เกิน ๓,๐๐๐ พีพีเอ็ม</p> <p>๑.๓.๕ รังไข่ มีความสะอาด ชนิดและสิ่งปูรองภายในรังไข่ไม่ทำให้ไก่ไข่ได้รับบาดเจ็บ และไม่เปื้อนโรค ความหนาแน่นของรังไข่แบบกลุ่มครอบคลุมไก่ระยะไข่ ๑๒๐ ตัว ในพื้นที่ ๑ ตารางเมตร หรือหากเป็นรังไข่แบบเดี่ยว ครอบคลุมไก่ระยะไข่ ๗ ตัวต่อ ๑ รัง</p> <p>๑.๓.๖ คอนสำหรับไก่ไข่ เพื่อให้ไก่ไข่สามารถแสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติได้ วางห่างจากผนังโรงเรือนไม่ต่ำกว่า ๒๐ เซนติเมตร และระยะห่างระหว่างคอน ไม่ต่ำกว่า ๓๐ เซนติเมตร</p>

รายการ	ข้อกำหนดฟาร์มการเลี้ยงไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง (Cage free)
๒. การจัดการฟาร์ม	
๒.๑ คู่มือการจัดการฟาร์ม	๒.๑.๑ มีคู่มือการจัดการฟาร์มที่แสดงให้เห็นรายละเอียดการปฏิบัติงานที่สำคัญภายในฟาร์ม ได้แก่ ระบบการเลี้ยงปล่อยอิสระ การจัดการอาหารและน้ำ การจัดการด้านสุขภาพ และการจัดการด้านสวัสดิภาพไก่ไข่
๒.๒ การจัดการอาหารและน้ำที่ใช้เลี้ยงไก่ไข่	๒.๒.๑ อาหารไก่ไข่สำเร็จรูปและหัวอาหารไก่ไข่ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ ๒.๒.๒ ในกรณีที่ผสมอาหารไก่ไข่เอง หรือนำอาหารจากข้อ ๒.๒.๑ มาผสม ห้ามใช้สารต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ ๒.๒.๓ ตรวจสอบคุณภาพอาหารไก่ไข่ทางกายภาพในเบื้องต้น และเก็บตัวอย่างไว้เพื่อใช้วิเคราะห์กรณีมีปัญหา ๒.๒.๔ มีสถานที่เก็บอาหารไก่ไข่โดยแยกต่างหาก สะอาด แห้ง ระบายอากาศได้ดี ปลอดภัยจากแมลงและสัตว์พาหะและเก็บอาหารในสภาพที่ป้องกันการเสื่อมสภาพและปนเปื้อน โดยต้องมีวัสดุรองพื้น เช่น พาเลท เพื่อให้ถ่ายเทและป้องกันความชื้นได้ ๒.๒.๕ มีการจัดการให้ไก่ไข่ทุกตัวเข้าถึงและได้รับอาหารและน้ำอย่างเพียงพอ ดังนี้ <u>การให้อาหาร</u> - กรณีใช้รางอาหาร สำหรับไก่รุ่น ความยาวของภาชนะให้อาหารไม่น้อยกว่า ๔ เซนติเมตร ต่อไก่รุ่น ๑ ตัว หรือไก่ระยะไข่ ความยาวของภาชนะให้อาหารไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร ต่อไก่ระยะไข่ ๑ ตัว - กรณีใช้จานให้อาหารสำหรับไก่ไข่ ความยาวของภาชนะให้อาหารไม่น้อยกว่า ๔ เซนติเมตร ต่อไก่ไข่ ๑ ตัว <u>การให้น้ำ</u> - จำนวนหัวจ่ายน้ำอัตโนมัติ (nipple) ๑ อุปกรณ์ต่อไก่ไข่จำนวนไม่เกิน ๑๐ ตัว หรือกรณีใช้ภาชนะให้น้ำ ความยาวของภาชนะให้น้ำอย่างน้อย ๒.๕ เซนติเมตรต่อไก่ไข่ ๑ ตัว ๒.๒.๖ น้ำที่ใช้เลี้ยงไก่ไข่ต้องสะอาดและมีผลตรวจวิเคราะห์คุณภาพ โดยปริมาณจุลินทรีย์เป็นไปตามเกณฑ์ในรายการต่อไปนี้ - จุลินทรีย์ที่ตรวจพบโดยวิธี Standard plate count ไม่เกิน ๕๐๐ Colony Forming Unit ต่อ ml (มิลลิลิตร) - โคลิฟอร์ม (Coliform) น้อยกว่า ๒.๒ Most Probable Number ต่อ ๑๐๐ ml - อีโคไล (<i>E. coli</i>) ไม่พบ - แซลโมเนลลา (<i>Salmonella spp.</i>) ไม่พบ ทั้งนี้ ต้องมีผลการตรวจตัวอย่างคุณภาพน้ำ ในการตรวจประเมินครั้งแรก และอย่างน้อย ๑ ครั้งต่อรอบการต่ออายุใบรับรองฟาร์ม หากช่วงที่สภาพแวดล้อมของฟาร์มมีความเสี่ยงหรือมีความสงสัยในคุณภาพน้ำ ควรมีการตรวจคุณภาพน้ำเพิ่มเติมตามความเสี่ยง

รายการ	ข้อกำหนดมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง (Cage free)
<p>๒.๓ การจัดการ โรงเรือนและอุปกรณ์</p>	<p>๒.๓.๑ โรงเรือน อุปกรณ์ และบริเวณโดยรอบโรงเรือนต้องสะอาด และบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีและถูกสุขลักษณะ</p>
	<p>๒.๓.๒ ให้ทำความสะอาด ซ้ำเชื้อโรงเรือน และอุปกรณ์ หลังจากย้ายไก่ไข่รุ่นเก่าออก และปิดพักโรงเรือนในระยะเวลาที่เพียงพอต่อการตัดวงจรเชื้อโรคไม่ให้สะสมในโรงเรือน เว้นแต่กรณีพิเศษที่กำหนดเป็นอย่างอื่นในแต่ละพื้นที่</p>
	<p>๒.๓.๓ ภาชนะเก็บไข่ไก่ เช่น ถาดไข่ เหมาะสมและถูกสุขลักษณะ</p>
	<p>๒.๓.๔ ให้ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อภาชนะเก็บไข่ไก่ ก่อนนำเข้าไปในบริเวณพื้นที่เลี้ยงไก่ไข่และก่อนการนำไปใช้งานทุกครั้ง</p>
<p>๓. บุคลากร</p>	<p>๓.๑ มีการจัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรอย่างชัดเจน</p>
	<p>๓.๒ มีบุคลากรผู้เลี้ยงไก่ไข่ สัตวบาล หรือบุคลากรที่ได้รับการอบรมหลักสูตรด้านสัตวบาลเป็นผู้ควบคุมดูแลการเลี้ยงไก่ไข่ และมีสัตวแพทย์ที่มีใบรับรองเป็นสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสัตว์ปีกจำนวนพอเหมาะกับจำนวนไก่ไข่ที่เลี้ยง โดยสัตวแพทย์ ๑ คน รับผิดชอบดูแลไก่ไข่ไม่เกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ ตัว</p>
	<p>๓.๓ บุคลากรที่ทำหน้าที่เลี้ยงไก่ไข่ต้องมีความรู้ โดยได้รับการฝึกอบรม และมีการฝึกอบรมในขณะปฏิบัติงานในการเลี้ยงไก่ไข่เพื่อให้จัดการฟาร์มได้</p>
	<p>๓.๔ มีการดูแลสุขลักษณะส่วนบุคคลที่ดีเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการปนเปื้อนและแพร่เชื้อ</p>
	<p>๓.๕ บุคลากรได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยใช้แบบฟอร์มใบรับรองแพทย์ที่ได้รับรองจากมติดณะกรรมการแพทยสภา</p>
<p>๔. สุขภาพสัตว์</p>	
<p>๔.๑ การป้องกัน และควบคุมโรค</p>	<p>๔.๑.๑ มีหลักฐานหรือเอกสารระบุแหล่งที่มาของไก่ไข่</p>
	<p>๔.๑.๒ มีมาตรการป้องกัน ควบคุม และกำจัดเชื้อโรคเข้าสู่ฟาร์มจากบุคคลยานพาหนะ วัสดุและอุปกรณ์ รวมทั้งสัตว์พาหะนำเชื้อ</p>
	<p>๔.๑.๓ มีแผนเฝ้าระวังและป้องกันโรคโดยสัตวแพทย์ผู้ควบคุมฟาร์มสัตว์ปีก</p>
	<p>๔.๑.๔ ตรวจติดตามสุขภาพไก่ไข่ประจำวัน และมีการจัดการซากสัตว์ที่เหมาะสม</p>
	<p>๔.๑.๕ กรณีเกิดโรคระบาดหรือสงสัยว่าเกิดโรคระบาดให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์</p>
<p>๔.๒ การบำบัดรักษาโรค</p>	<p>๔.๒.๑ การบำบัดรักษาโรคสัตว์ ต้องอยู่ภายใต้ความดูแลของสัตวแพทย์ โดยปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวแพทย์ และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p>
	<p>๔.๒.๒ ห้ามใช้ฮอร์โมนเร่งการเจริญเติบโตและสารต้องห้าม ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนด</p>

รายการ	ข้อกำหนดมาตรฐานฟาร์มไก่ไข่แบบไม่ใช้กรง (Cage free)
๕. สวัสดิภาพสัตว์	๕.๑ ดูแลไก่ไข่ให้มีความเป็นอยู่ตามหลักสวัสดิภาพไก่ไข่ โดยปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพสัตว์
	๕.๒ ไก่ไข่ทุกตัวมีการเข้าถึงอาหารและน้ำได้ ได้รับโภชนาที่เพียงพอ มีสภาพร่างกายสมบูรณ์เติบโตตามลักษณะสายพันธุ์ ไก่ไข่ที่มีภาวะผิดปกติในการเจริญเติบโต มีการจัดการอย่างเหมาะสม
	๕.๓ ไก่ไข่ทุกตัวมีการจัดการสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม อยู่อย่างสบาย มีการจัดการเพื่อลดภาวะฮีทสโตรค วิศวกรของอกด้าน ฝ่าเท้าอักเสบ
	๕.๔ ไก่ไข่ทุกตัวได้รับการจัดการกรณีเจ็บป่วย บาดเจ็บ หรือเป็นโรคอย่างเหมาะสม กรณีที่ต้องมีการคัตทิ้งหรือการุณยฆาตให้ปฏิบัติตามหลักสวัสดิภาพสัตว์
	๕.๕ ไก่ไข่ทุกตัวสามารถแสดงพฤติกรรมตามธรรมชาติได้ สามารถยืน หมุนตัว การกระพือปีก การเกาะคอน และไถ่ระยะไข่สามารถวางไข่ได้
	๕.๖ มีการจัดการฟาร์มเพื่อลดความเครียด ความกลัวและทรมานของไก่ไข่ เช่น การจับบังคับด้วยความนุ่มนวล การลดเสียงไม่พึงประสงค์
๖. การจัดการไก่อุ่น ไถ่ระยะไข่ และไข่ไก่	
๖.๑ ไก่อุ่นและไถ่ระยะไข่	๖.๑.๑ สุ่มตรวจสอบสุขภาพ ขนาดและน้ำหนักไก่อุ่น เป็นระยะ เพื่อให้ได้ไถ่ระยะไข่ที่มีสุขภาพดี ลักษณะเหมาะสม และมีความพร้อมในการผลิตไข่ไก่
	๖.๑.๒ คัดแยกไก่ไข่ที่มีลักษณะผิดปกติ ไม่สมบูรณ์ มีขนาดและน้ำหนักไม่ใกล้เคียงกับรุ่นหรือไม่เหมาะสมต่อการให้ผลผลิตออก
๖.๒ ไข่ไก่	๖.๒.๑ เก็บไข่ไก่และคัดแยกไข่ไก่ที่ผิดปกติ มีรอยร้าวหรือแตกออก และคัดแยกไข่ไก่ที่สกปรกมีมูลไก่ติด เพื่อแยกทำความสะอาด
	๖.๒.๒ เก็บรักษาไข่ไก่ไว้ในที่ร่มมีอากาศถ่ายเทได้สะดวกหรือที่มีการควบคุมอุณหภูมิ
	๖.๒.๓ การขนส่งไข่ไก่ ใช้พาหนะที่สะอาด ระบายอากาศได้ดีหรือควบคุมอุณหภูมิได้ มีการป้องกันการปนเปื้อน รักษาคุณภาพไข่ไก่ไม่ให้เสื่อมสภาพ
๗. สิ่งแวดล้อม	๗.๑ กำจัดขยะ น้ำเสีย ของเสีย โดยวิธีที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้ปนแหล่งของกลิ่นและเชื้อโรค
	๗.๒ ป้องกันการฟุ้งกระจายของวัสดุรองพื้นหลังการย้ายไก่ไข่ออกจากฟาร์ม โดยการพ่นด้วยยาฆ่าเชื้อโรคก่อนเคลื่อนย้าย และมีผ้าใบคลุมรถบรรทุกเพื่อป้องกันการตกหล่น และห้ามนำวัสดุรองพื้นเก่ากลับมาใช้อีก รวมทั้งปฏิบัติตามคำแนะนำของกรมปศุสัตว์
๘. การบันทึกข้อมูล	๘.๑ ให้บันทึกข้อมูลผลการปฏิบัติงานในขั้นตอนที่สำคัญที่มีผลต่อสุขภาพ การควบคุมโรคและผลิตผล
	๘.๒ ให้เก็บรักษาบันทึกข้อมูลเป็นเวลาอย่างน้อย ๓ ปี